

TAPOLCZAI LAPOK

EZELEŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K.,
gyedévre 2 nekrona 50 fillér.

Megjelenik minden vasárnap.

Hirdetések árszabály szerint.
Nyílt-tér sora 1 korona.

A közelgő március.

Enyhül az idő s ablakainkban reggelente szelidebb vonásokban rajzolódik le a tél poezise: a fehér hóvirág. Ha éjjel még csonttá is fagy a sár, nappal a hőmérő az olvadást mutatja. A kegyetlen, csikorgó hidegek alább hagytak, elmúltak és a havas világra tavaszias kék égbolt borul. Az emberek arcára a nap langyos sugarai barátságosabb vonást varázsolnak: fölenged minden az első napsugárra.

Napsugár, hó és sár; a tavasz hirnőkei. A hóé és sár gyötri majd a katonákat a csontigtható hideg helyett, a lövészárkokban, kavernákban, róka-lyukakban a vízzel, nedvességgel, beomlással, beömléssel kell birkózni, ha az ellenség nyugtot, időt hagy ehhez. Egyéb kétségtelen jeleink is vannak, hogy a tavasz már kopogtat. A frontok megmozdultak. A hivatalos jelentések meghosszabbodtak, mint a napok. Nyugaton is rohamoszlopok törnek előre, az orosz sikságokon is vérrózsák pirosanak az olvadó havon. Támadó különítmények rontanak egymásra, ágyuk keresik egymást, aknák robbannak. Erdély határán, Romániában. Macedóniában, az Isonzó mentén, Tirol hegyei között kezd előbujni téli

odvából a háboru. Most aludt néhány hétig, de már dörzsöli szemeiből az álmot és nekifeszíti izmait az új vérontásnak. Közeledik a tavasz...

A tavasznak költészete van és nálunk különösen meleg és gazdag ez a költészet. A festők, szobrászok viruló, nagyszerű ifjunak ábrázolták, bimbózó, rügyező ágakból font koszorúval homlokán. Ihletett és kedves mosollyal hozta az új életet, a felszabadulást, illatokat, zsendülést, a nedvek megpezdülését, virágzást jelentett. Örültünk neki és sóvárogva vártuk, bár valamikor fütött szobában lestük érkezését. A lány lelkek az ibolyáknak és hóvirágnak, mindannyian annak, hogy erősebb lesz a nap fénye és melege. A költők arról énekeltek, hogy a patakok letörlik jégbilincseiket és vidáman csörgedeznek.

Az idén mást jelent a tavasz és másként várjuk. A harmadik háborus tavasz nem koszorusan és mosolyogva kopogtat. Az idej háborus tavasz nem a pezsdülést és virágzást jelenti.

A tavasz most azt jelenti, hogy pergőtűz lesz, hogy a gépfegyverek, aknavetők, földalatti ekrazittömegek, szuronyok, buzogányok, füstbe, vérbe borítják a világot. Az ellenségeink fölkészültek a harcra. Halljuk bizako-

dásukat a győzelemben. A mi hadseregeink sem tétlenek. Bizonyára fölkészülnek ők is és az eddigi tapasztalások azt mutatják, hogy a mi öklünk páncélosabb, ha üt, a mi vértünk helytállóbb, ha ütést kell felfogni. Ezredek, hadseregek vonulnak fel a frontok mögött. Ezredek, hadseregek várják tartalékban a tavaszt. De bizonyos, hogy a gyárak olyan ágyutömegeket, olyan municióhegyeket ontottak a frontokra, annyi százezer polgár kezébe adtak puskákat, kézigránátokat, hogy elmúlt harcok legnagyobbikái is csak játszi enyelgés volt, a most következő csatákhoz képest. Három esztendő alatt roppantul sokágu tudomány, lehetetlenül gazdag művészet lett a háboruból. Ez a tavasz egészen új dolgokat hoz és a hadseregek soha nem látott erővel és eszközökkel rontanak egymásra.

Harmadszor hisszük már, hogy a tavasz a döntést, a békét hozza. Talán most nem csalatkozunk. Hinnünk kell, mert még a remény sem nyújt erőt, ha nem hiszünk erőnkben.

Ádakozzunk a tapolczai Erzsébet kórházban ápolt hős katonáink javára!

Utunk a román frontra.

Pilsen.

Van-e Zalában ember, ki ezt a nevet ne ismerne? Arra tekintget könnyes szemével a zalai anya, arra sóhajtozik a zalai kislány. Amit előbb Kanizsa, azt jelenti most Pilsen.

Mert ennek egyik kaszárnyájában lakoznak már mintegy két év óta a 48-as bakák. Ez a város tanuja a 48-asok évek óta tartó mérhetetlen áldozatkészségének, határtalan lelkesedésének, példátlan önfeláldozásának. Innen indulnak el arra a helyre, hol vért és életet áldoznak hazáért és szabadságért.

Mi is onnan indultunk el a román frontra. Ott sorakoztunk az öreg Landwehr kaszárnya előtti téren, hogy bucsút mondjunk visszamaradó barátainknak, ideiglenes otthonunknak, jó ismerőseinknek, a pilsenieknek, a jó öreg maminkáknak és a szépséges szlecsinkáknak.

Tőlük is el kellett bucsuznunk. Most ők helyettesítik távollévő szeretteinket, anyánkat, testvéreinket, rokonainkat, jóismerőseinket.

Mert régen volt az az idő, mikor a magyar baka és a pilseni nép ellenséges indulattal viseltettek egymás iránt. Az csak kezdetben volt meg. Rövid néhány hónap elég volt arra, hogy a mesterségesen szított rossz előítélet megdőljön és ellenkező meggyőződés kapjon lábra. Mostanában már meglehetősen egyetértésben él a magyar baka a pilseni néppel. Legföljebb politikában lehetne ellentétül beszélni. De ez meg, a politikások dolga. Sem a pilseni nők, sem a bakák nem árják bele magukat.

Akkor is apró figyelmességekkel mutatják ki irántunk való jóérzésüket, szeretetüket.

Vagy mi vonzotta volna körünkbe azt a tengernyi népet, ha nem a rokonérés? Mi indította volna a hölgyeket arra, hogy virággal, magyar zászlókkal, szalagokkal halmozzanak el bennünket, ha nem a szeretet? Hiszen minden egyes bakánknak jutott belőle. Még a legutolsó trainkocsink külője is virággal volt körülölvén. A tiszturak lovai meg alig látszottak a sok virágtól, pántlikától.

Vagy miért sirdogált úgy az az öreg anyóka, amikor a banda rázendített az „Imára”, mintha csak a tulajdon édes fia, vagy unokája requiemjét hallgatná? Vagy mit gondolunk azokról a fehérruhás hölgyekről, kik gyönyörű csokrokat adtak át vitézeinknek? Mintha csak valami műkedvelő előadásra, vagy estélyre készültünk volna. És mit szólunk ahhoz a csinos cseh leánykához, ki tiszta, csengő magyar hangon bucsuzott el ismerőseitől? A háboru alatt tanult meg magyarul.

Gondoljanak mások akármit, én ezekből az esetekből semmi ellenséges szándakra nem tudok következtetni. Oh igen! Az a rövid néhány hónapi ismeretség megváltoztatta a pilseniek véleményét. A magyar lélek fényes, varázsos tulajdonsága meghódította a pilseniek szívet.

Elhangzott az „Imának” utolsó akkordja is. Utána következett az eskü, és a magyar és osztrák himnusz.

— Mi ünnepélyesen esküszünk...

Nem értettek ugyan meg mindnyájan, de azért tudták, miről van szó. Csendesesen törtégették homlokukról az izzadságot, és kissé lejjebb más valamit.

Nekünk jólestek a könnyek. Többpróbás harcflak voltunk javarészt, kik nem egyszer szembenéztünk a halállal, a mi érzésünket nem befolyásolhatták károsan. Sőt inkább hevítették lelkesedésünket, mint ahogy a szén tüze erősödik, ha azt kevés vízzel megnedvesítjük.

Elindultunk. Velünk a rengeteg sok nép utcákat, tereket megtöltve. Alig jutott annyi helyünk, hogy rendesen elmarsirozhattunk közöttük.

Fújta a banda az indulót. Mi pedig vele énekeltek, hogy

Édes hazánkért ősi vértünk,
Ontjuk, hullatjuk nagy bátran míg élünk.

Ez nem ártott. Annak az indulatáradatnak folyást kellett engedni. Hadd lássa a pilseni nép, hogy a magyar hév nem lankadott eredeti nagyságából, a lefolyt két év alatt. Sőt inkább erősödött, mikor megtudtuk, hogy igazi ellenségeink, a románok ellen mehetünk. Hadd lássa a pilseni nép, hogy nem csupán a katonai parancsnak engedelmeskedtünk, hanem szívünk hívó szavát is követtük, mikor a menetszázadba jelentkeztünk. Bátor, erős lelket, minden áldozatra kész szívet viszünk a román határra.

Harsogott a trombita, zengett a dob. Egeszen az állomásig elkísértek bennünket. Ott várakoztak az utolsó lstenhozzádra. Mig el nem indultunk, nem távozott el egy sem. Végre megindult a vonat. Utolsót intettek a kezek, utolsót lobogtak a selyemkendők. A vonat már messze járt. Gyászba borult sok pilseni élet, könnytől lett nedves sok szép szem.

J. K.

Folytatjuk.

A Tapolczávidéki Gazdakör közgyűlése.

Folyó hó 18-án délután 2 órakor, Tapolczán, a község háza tanácstermében tartotta a Tapolczávidéki Gazdakör évi rendes közgyűlését, amelyre a tagok közül úgy a vidékről, mint Tapolczáról több mint háromszáz jelentek meg, kisgazdák és nagyobb birtokosok.

A közgyűlést Forster Elek gazdaköri elnök nyitotta meg. Beszédében főleg a jelen közgyűlés, sajnos, már a harmadik háborús közgyűlés, mely alkalommal köteleességszerű kegyelettel kell megemlékezni első sorban azokról, akik a háza védelmében elvéreztek, életüket áldozván fel és azokról, akik távol tőlünk teljesítik hazafitói köteleességüket.

Az elhunytak emlékét kegyelettel őrizzük meg, — ugymond — azokat pedig, akik a harctéren teljesítik köteleességüket, féltő szeretetünk kísérje utakon, kívánva, hogy mihamarább a győzelmes béke jegyében itthon folytathassák élethivatásukat.

Ezután jelzi a gazda még mindig súlyosbódó helyzetét. Reá mutat a gazdáknak nehezedeő óriási munkára és arra a küzdelemre, amely ma a gazdálkodással jár. Mindezek mellett mégis megadásra, a további kitarásra, a szorgos munkára hívja fel a gazdákat, amellyel most különösen a köznek szolgálva, hazafias köteleességet teljesítenek.

Reá mutat a termelés nehézségeire, a termeléshez szükséges cikkek magas ára, s míg a természetények árát maximálják, addig az ipari és más közszükségleti cikkek árát nem. Nem akar, — ugymond — ez vád lenni, hanem csak egyenlő elbánást kívánnak a gazdák. Ma a gazdálkodás különböző ágaiban, a börttermelés, az állattenyésztés az, amelyre a gazda reá nem fizet.

A munkásviszonyokat említve, kívánatosnak tartja, hogy a gazdasági cselédeknek az áprilisi negyedévi conventió meghagyandó volna, a fejkvótát országosan egyenlően kívánja megállapítani, mindezeket az indítványok során a Magyar Gazdaszövetség közgyűlése elé óhajtja juttatni. Mindezek mellett mindent meg kell tenni a gazdasádalomnak, hogy hadseregünk és az itthon munkálkodók élelmezése biztosítható, de lehetetlen dolgot ne kívánjanak a gazdáktól.

Majd reá tér a gazdakör múlt évi tevékenységére, amelyet a mindeneket irányító háborús körülmények szintén megbénítottak, mégis amennyire a jelen viszonyok között megtehető, a gazdakör iparkodott hivatásának megfelelni.

Szép tanuságát adták a gazdakör tagjai az együttérzésnek, midőn az Erdélyből menekült társaik javára közel 700 koronát adományoztak.

Jelzi, hogy a gazdakör az 1916 ik évben is még október hó folyamán felirt a földművelésügyi kormányhoz, hogy a kellő mennyiségben és korábban juttassa a gálícot a gazdák részére. A felhívásnak, amelyet az ország összes gazdaszervezetei sürgettek, meg lesz a kívánt eredménye, mert mint illetékes helyről értesül, a gálícot már a legközelebbi időben megkapják a gazdák; a gálíc ára 4 korona és az ehhez kapcsolódó szállítási és egyéb kiadások, amelyekkel együtt mintegy 4 korona 20 fillérbe kerül a gazdáknak a gálíc kilogrammjá, amelyből katasztrális holdankint 15 kilogrammot fog kapni a termelő. A folyó évre a hatósági gálíc kiadását, az amugy is tulterhelt közigazgatási hatóságok segítő, a gazdakör az alispánnál bejelentette, hogy hajlandó azt a járás gazdái között szétosztani, ha a szétosztási tervet megkapja. Végzés ez ügyben meg nem érkezett.

Sajnálattal értesült arról, hogy Takács Jenő a gazdakör lelkes alelnöke távozik Tapolczáról. Indítványára a közgyűlés Takács Jenő érdemeit jegyzőkönyvileg megörökíti, de egyúttal kéri, hogy a gazdakört a jövőben is tartsa meg jóindulatában.

Főleg a járásban lefolyt gabonarek-

virálást, amely a legszebb eredménnyel végződött, amelynek sikere nagy részben a jelenlévő dr. Saghvály Jenő főszolgabíró érdeme, ki tapintattal párosult humanizmussal végeztette azt, kéri őt, hogy a gazdák érdekét tekintve vegye a jövőben is tapasztalt jóindulatába.

Főleg a cseléd és munkásviszonyokat, a vetőmag beszerzésének nehézségeit, a magyar nemzeti birtokpolitika jelenlegi állapotát. Mindezek orvoslását tűzte ki a Magyar Gazdaszövetség, melynek elnöke dr. Darányi Ignác kerületünk országgyűlési képviselője, kinek lelkes munkássága és éber figyelme biztosítékot nyújt, hogy mind ezen bajok orvoslást nyernek.

Azzal a buzdítással nyitja meg a közgyűlést, hogy a gazdák tovább is összetartsanak, mert ebben rejlik a sikerre vezető erő.

Ezután Szigelhy Ödön titkár terjesztette elő a gazdakör múlt évi tevékenységét, amelyet röviden a következőkben ismertetünk.

Az egyesület tizedik közgyűlését tartja, amelyen, ha a körülmények alkalmasak volnának, időszerű volna visszatekinteni az elmúlt tíz évre, azonban így csupán az 1916. év eseményeit a következőkben összegezi. A már kétszer kifejezett béke-óhaj átnyult a hamadik közgyűlésre is. A viszonyok nem javultak, sőt súlyosbodtak. A háború megbénította a gazdakör tevékenységét is, legjobb akarata mellett sem fejtette ki azt a munkásságot, amit szeretett volna kifejtetni, de mégis abban a szűk keretben, amelybe a háborús viszonyok szorították, iparkodott tagjai és általában a gazdatársadalom érdekeit munkálni, de hogyha valamikor úgy a jövőben még hatványozottabban szüksége lesz a gazdáknak a tömörülésre, az összetartásra, mert sok olyan ügy kerül majd felszínre, amelyek keresztülvitele csak összetartásban nyerhet sikeres megoldást.

Ezt már most is érzik a gazdák, aminek legelőkelőbb bizonyítéka, hogy a legutóbbi néhány hónap alatt mintegy 150 új tag jelentkezett a gazdakörbe leendő belépésre.

Jelzi, hogy a gazdakörnek első és főgondja volt, hogy a szőlőbirtokosok a kellő időben és mennyiségben juthassanak rézgálíchoz. Ez ügyben még október hónapban felirt a földművelésügyi kormányhoz. Jölehet a gálíc ügyet a hatóságra ruházta a kormány, mégis a gazdakört felszólították annak szétosztására. De tekintve az 1915 évi nehézségeket nem vállalta azt el. A folyó évre szükséges gálíc szétosztására, az amugy is tulterhelt közigazgatási hatóságokon segítő, bejelentette, hogy a szétosztást elvállalja, azonban ez ügyben még végzést nem kapott a gazdakör. Felirt a gazdakör a földművelésügyi miniszterhez, hogy csupán a hatóságnak bizonyított peremező szereket engedje árusítani és forgalomba hozni.

Jelenti titkár, hogy a lefolyt évben a Magyar Gazdaszövetség kiküldöttéi nyolc községben tartottak előadást. Házi ipari tanfolyamot rendezett, államssegéllyel Tapolcza és Diszel községekben.

A gabonarekvirálási engedély kiterjesztésére felirt a földművelésügyi kormányhoz.

Az Erdélyből menekült gazdák részére a gazdakör tagjai között 624 K 57 fillért gyűjtött.

A Mezőgazdák Szövetkezetétől visszatérítés címén 262 korona jutott, amelyből egy darab 200 koronás részvényt kapott a gazdakör.

Az 1915. évi hatósági gálíc szétosztása után 1298 korona jutalekot kapott, amelyet volt áruaktára költségére fordított.

Kiosztott 300 darab füzetet a perocid permező anyag kezeléséről.

Nemesfürdői közönségi tagjainál levő szelelőrostához beszerzett 9 drb. rostakeretet. Kiadott 16 drb. tanathon igazolványt.

Tagja a gazdakör a Magyar Gazdaszövetségnek.

Tagjai részére gépek beszerzését közvetítette, a szokásos jutalekot részükre engedvén.

A gazdák közös használatára van: 27 drb szelelő rosta, 20 drb konkolyválasztó, 8 rétbóra, 3 permezőgép, 1 keltető gép és 1 darab házi aszalógép. A gazdakörnek van két alapító tagja és 1400 rendes tagja, — 146 új tag jelentkezett felvételre. Az ügykezelés, csoportosítás mellett — 122 számban nyert elintézt. A titkár jelentését a közgyűlés helyeslőleg tudomásul veszi.

Az egyesület vagyonmérlege gépekben, irodai felszerelésben és készpénzben 7074 K 26 fillér.

Az 1917 évi munkarend és költségvetés, a háborús körülmények miatt, csupán az időszerű dolgokra és kiadásokra szorítokozván, határozott munkarendet és költségvetést a közgyűlés nem állapít meg. A folyó ügyek során fölveszi a közgyűlés a jelentkezett 152 új tagot. Paulics János esperesplébános zalapetendi és Gyarmati Gábor tagyoni községi megbizottak lemondását, fáradozásukért kifejezett köszönet mellett, tudomásul veszi, helyettük Kiss István zalapetendi plébános, és Paulics Gyula tagyoni kántortartó községi megbizottakul megválasztottak.

A folyó ügyek és indítványok során jelenti a titkár, hogy a gazdakörtől a tapolczi m. kir. állami vincellériskola további fenntartása ügyében kért véleményre oly értelmű nyilatkozatot adott a gazdakör, hogy: a jelen viszonyok között és helyzetben nem tartja célravezetőnek és megfelelőnek az iskolát, de óhajtja, hogyha az iskola megszűnnék, egy kisebb ampilológiai kísérleti állomás, kerületi szőlészeti felügyelő és pincefelügyelő Tapolczán vagy a közel vidéken leendő felállítását. Jelenti továbbá a titkár, hogy a gazdakör vetőburgonya és korpa utalványozását, a gazdasági fuvar és napszámnak munkaadó és munkás érdekének szem előtt tartásával leendő megállapítását; az ipari és közszükségleti cikkek árának maximálásátkérte.

Az indítványok során elfogadja Forster Elek elnöknek a Magyar Gazdaszövetséghez fölterjesztendő következő indítványait:

1. A fejkvótának a gazdasági munkásokra és cselédekre vonatkozó országos egyenlő megállapítását.
2. A cselédkonvenciónak az áprilisi negyedévben leendő meghagyása.
3. A katonai munkásosztagok élelmezése és kirendelése iránti sürgős és megfelelő intézkedések megtétele.
4. A termelésre szükséges ipari cikkek maximálása.
5. A magyar nemzeti birtokpolitika sürgős megvalósítása.

Elhatározza a közgyűlés, hogy felirt az alispánhoz, hogy a rekvirált árpát és zabot hagyják itt vetőmagul.

Handlery Gusztáv az ellátatlanok gondoskodásáról tesz említést, jelezvén, hogy az élelmiszereket rekvirálták, de nem gondoskodtak az ellátatlanokról.

Weiler Kálmán a tüzelőfa indokolatlan magas ára ellen emel szót. Indítványozza, hogy a gazdakör irjon fel a gazdaszövetséghez és földművelésügyi kormányhoz a tűzifa árának vidékünkön leendő szabályozásáért.

Saghvály Jenő főszolgabíró a felmerült kérdésekre ad részletes felvilágosítást, igéri, hogy ő teljes erejéből iparkodik a gazdák érdekeit hivatásukban támogatni, viszont kéri, hogy a gazdák őt is támogassák ez irányban Jöleső megnyugvással vette a közgyűlés tudomásul főbíró nyilatkozatát.

Végül elnök köszönetet mond a tisztviselői karnak, községi megbizottaknak odaadó fáradozásáikért, megköszöni Tapolcza községnek, hogy a közgyűlés helyeül a tanácstermet átadta, az egybegyűlteket a kölcsönös támogatásra, kitarásra híván fel, a közgyűlést azzal az óhajjal zárja be, bárha a legközelebbi a béke jegyében folynék le.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Kedve

A mult het indított arra lapjába írjak, lunk megemléző és csele elismerés és szivemből ör

De hogy akkor egy n többé-kevés megemlést igen szük k másik nagy

De ezt en volt szerenc nem olyan tudtára hoz

Higye m tudjuk, hogy vagy elvből azokat, kik lövészarok feledni pró drága vért elítélni?

S még k hozta dörg tavasznak, napsugárna lelküket. V azt, mit m

Hisz m testvér vaj éri őt baj, új erőt gy

Itt szeri ha ez még nem jöhet tudják azt gyermekei gszletezn

kesztő ur emlékszo gondol, h hat vajjon vagy ha szik, hog kuma va gada me ez mátló ki célul, hőskönek polczához község szerezni, kedvt a továbbra hassuk k közsöne közremű nem res nem leh

Még a eljárásá kirkól g ezt ki ir figyelm En gyűjtést karolják

Ha sz rem Ta más; a nyújtás szobrán szivük és tünt dom, a lesz a Higye lapjába Es ha telekn sértés

Még Birkás földné ügység. Ott ép kertet vonja fiaink

Me azt n a kos ha a nyein bizon szeg nek bőve abba ha n term mi k polc hogy ha j akko krun

HIREK.

Halálozás. *Felletár Emil* udvari tanácsos fővegyész Budapesten meghalt. Az elhunyt tudóst, kit semminemű rokoni kötelék nem fűzte Sümeghez, ide szállították és kívánsága szerint temették el.

A muzeumok és könyvtárak országos felügyelőjévé lemondott Fraknói püspök helyébe Ófelsége VI. Károly király dr. *Békefi Remig* Zirci apátot nevezte ki.

A zalamegyei tanítók az ötödik hadikölcsönért. *Szirmai Miksa* Zalamegye kir. tanfelügyelőjének felhívására a vármegyei tanítók az V. hadikölcsönre 1.098,192 kor. jegyeztettek közreműködésükkel.

Tárcánk mai rovatában megkezdjük, *Jani Károly* lesencenémefalusi tanító, önkéntes, harctéri utleírását. Az utleírásból sok érdekes és tanulságos dolgot tudunk meg, nemcsak a katonaleletből, hanem az etnographiából is.

A kávé nem szabad forgalmi cikk. Az Országos Közélemezési Hivatal értesítette a hatóságokat, hogy a területükön található kávéfoglalhatják és azt jegyrendszer útján forgalomba hozhatják. Ahol a jegyrendszer életbe lépett, ott csak a hatóságok kaphatnak ezután kávé és ók tartoznak gondoskodni a szétosztásról is.

Behívják a felmentett gépészeket és fűtőket. A hadügyminiszter az eddig felmentett hivatásos és nem hivatásos gőz-, motor és cséplőgépészeket és fűtőket katonai szolgálatra behívja.

A tavaszi és nyári munkások biztosítása. Zalaegerszegről közlik velünk: A tavaszi mezőgazdasági munkálatok biztosítása érdekében nagyfontosságú körrendeletet intézett a földművelésügyi miniszterium a törvényhatóságokhoz. A rendelet szerint leg részletesebb tájékoztatást kell szerezni arról, hogy milyen terület vár megművelésre és mennyi erő áll rendelkezésre. Mindenféle munkaerőt a legjobban és a leggazdaságosabban ki kell használni és nem szabad eltűnni, hogy bárki kivonhassa magát a kötelesség alól. Személyes szolgálatra minden munkakepes egyén kirendelet. A felmentettekől méltán meg lehet követelni, hogy saját teendőik elvégzése után erejüket a köztermelés javára fordítsák. Az itthon levő férfiaknak, asszonyoknak és gyermekeknek sokszorozottan fokozott szorgalommal kell dolgozniuk. A nagy cél érdekében az alispánoknak mindenkivel, akik a közérdekű munkában résztvenni kívánnak, érintkezésbe kell lépni, hogy ezáltal tavaszi mezőgazdasági munkálatok sikere minden tekintetben biztosítva legyen. A felhívás nemcsak a tavaszi, hanem a nyári munkálatokra is szól. Az intézkedésektől a miniszter időnként jelentést vár.

Megjegyzés egy nyilvános köszönethez. *(Levél a szerkesztőhöz.)* Milyen volna az emberi társadalom tapintatosság nélkül? Rettentő elképzelni is. Csupa sértődés volna az életünk. A harag volna az ur fölöttünk. De hát az emberi társadalmunk a tapintatosság uralma alatt él. A tapintatosság, mint valami bennünket kísérő lovak, ott van mellettünk, mikor beszélgetünk, hogy kellemetlent ne mondjunk embertársainknak. Meghuzza a kabátunkat: ne szólj erről, s mi elharapjuk a szót. A fülünkbe súgja: kérdezz és dicsérd az anyának a fiát, a férjnek a feleséget. Ott van mellettünk, mikor irunk: áthuzatja velünk a mondatot, vagy csak az egy szavat is, mely nem helyén való. Figyelmeztet: te, erről is emlékezz meg, ha már hármat dicsértél, a negyediket ne hallgasd el, mert az megharagszik. Ugylátszik, a tapintatosság jótékony lovajja nem volt, amikor a „Hősök Emlékét Megörökítő Bizottság Elnöksége” a nyilvános köszönetét írta, mely e lap mult számában jelent meg. A szereplők közül négynek névszerint köszönte meg a közreműködését, a másik csoportnak szánt köszönetet a „többi” elnevezés alá rejtette. A siker, a jövődelem a szereplők összességének érdeme.

Ha a sikerért köszönetet mondunk, akkor vagy az összességnek szóljon az, vagy ha részletezzük, mindnek ugyan az a névszerinti köszönet jár, mert jök műkedvelők és mindegyiknek ez az egyforma „fizetése.” — Jó volna, ha a „Hősök Emlékét Megörökítő Bizottság” bevélasztaná az elnökségbe a — Tapintatosságot.

Egy a „többi” közül.

A tapolcai izr. jótékony nőegylet ma délután 3 órakor tartja évi rendes közgyűlését az izr. iskola ipartermében.

A fél nyolc órai vonat beszüntetése rettentő károkat okozott Tapolca kereskedelmének. Az üzletek mind üresek, alig látni vidéki embert. A hivatalokban is sokkal kevesebb a dolog, mióta a balatoni vonatot nem *önlí* az emberek. Az érdekelteknek mindent meg kell tenni, hogy ezt a vonatot, mihelyt csak lehet, beállítsák. Hisz lehetetlen állapot volna ez, ha állandósulna. Ha valaki bejön Tapolczára az 1 óraival, akkor csak másnap hajnalba mehet haza. A diákokról meg nem is szólunk, kik szintén a reggeli vonattal jöttek be az iskolánkba.

A borkeresletben beállott stagnálás okát a beszüntetett teheráru forgalomban kell keresnünk. Kereskedőink az eladott borokat nem tudják elszállítani már régóta és így nincs helyük újabb vételekre. Sőt ezért az öszszel vett, de még el nem hozott borokat sem tudják átvenni. Borvásárló pedig nem igen jön nagyobb számban, mert fél a szállítási nehézségektől. Néhány vállalkozó szellemű stájer járt itt a héten, abban a hiszemben, hogy most olcsón lehet venni; de biz az eladók még mindig tartózkodók és nem hajlandók a pillanatnyi stagnálás lenyomta árakon eladni termésüket.

Szerkesztői üzeneteik egész tömegét kellene írni azon olvasóinkhoz és munkatársainkhoz, akik a hősökért való kabaré és tánc alkalmából pro vagy kontra, véleményt nyilvánítottak, helyesebben „cikket írtak.” Sokan érezték, hogy véleményt kell nyilvánítani, hogy nem hagyhatják szó nélkül az esetet. Ki nagyobb követ, ki kisebbet dobott a rendezőségre, a táncolókra. Érdekes, hogy a cikkek minden kivétel nélkül, aláírás helyett szerény kisbetűvel, kesergő, „Honfi”, meg Filantrop és hasonló jól választott nevekkkel akarták közöltetni irásukat. Vagy tizenhét ilyen levél került volna lapunk mult számába, ha a szerkesztőség más állásponton nem lett volna, mint a t. cikkek. Ugyanis minden oly írást, melynek „folytatása” lehet, vagy sértődést okozhat, csak az író nevével közlünk azon egyszerű okból, hogy aki bírál, annak legyen bátorossága a nyilvánosság elé lépni; meg azután, ha névtelenül közlünk valamely cikket, úgy tűnik fel, mintha a szerkesztőség egyik tagja lenne a „névtelen” és esetleg a kellemetlenséget is mi élveztük volna. És a legfőbb ok: egy tárgyról egy számban elég egy cikk is, s ez az egy cikk meg is jelent. Ennyit azokhoz, akiknek cikke a mult számunkban nem jelent meg s talán ezért sértve érzik magukat. Pax.

Inportált belga ménék. A Zalavármegyei Gazdasági Egyesület a köztenyésztés érdekeinek előmozdítása céljából s arra való tekintettel, hogy a fedező ménék a háboru alatt nehezen voltak fiatalabb anyaggal helyettesíthetők, a Német Birodalmi Kormány, illetve a belga General Gouvernement engedélyével 12 darab elsőosztályú, díjazott belga-ardeni mént vásárolt meg Brüsszelben s azokat első sorban zalamegyei gazdák részére áruba bocsátja. A ménék Belgiumból már utnak indítottak s e hét folyamán Zalaegerszegrre, a hol a ménék eladása történni fog, már meg is érkeznek. Az eladás határidejéről levélben díjtalanul, táviratilag pedig fizetett válasz ellenében készséggel szolgál felvilágosítással a Zalavármegyei Gazdasági Egyesület titkári hivatal. A ménék árára vonatkozólag azonban az eladás napja előtt felvilágosítással nem szolgálhatunk...

Pártoljuk a Vörös-Kereszt Egyletet!

Pénzintézeteink közgyűléseit a mult vasárnap délelőtt tartották meg. Egy év üzleti eredményeiről számoltak be ez alkalommal az intézetek vezetői, s jelentéseikből világos képet alkottunk magunknak nemcsak az intézetek jólvezettségéről, hanem vidékünk javuló anyagi viszonyairól is. Mondhatni, hogy a három pénzintézetnél van a vidék vagyona és tartozása. Az intézetek zárószámadatai tükröt mutatnak nekünk, nézzünk bele, ne féljünk. Bététi könyvecskékben a három intézetben együtt 9.297,117 korona van elhelyezve, 1.746,236 koronával több, mint a mult évben. A megelőző év végén a három intézet tárcájában 7.352,946 korona összegű váltó volt. Az idei év végén 6.380.016 korona, így a felek az év folyamán — az idén sokat kaptak a borokért — 1.072.880 koronát fizettek vissza. De mondanunk sem kell, hogy nemcsak váltóra csináltak adósságot, hanem van ott jelzálog, lombard, folyószámla adósság is tekintélyes összegben. — A közgyűlésekről beszámolva a *Tapolcai Takarékpénztár*-nál kell kezdenünk, mint a legnagyobb intézetnél. Gyulakeszii *Forster Elek* elnök vezette a gyűlést, melyen a részvényesek szép számban jelentek meg. Az igazgatóság betérjesztette az elmúlt üzletév számadásait, az igazgatóság tartalmas és minden részletre kiterjedő jelentése kapcsán. A jelentést, melyet *Szücs Jenő* titkár olvasott fel és magyarázott, a közgyűlés tudomásul vette és magáévá tette az igazgatóság javaslatát az üzletév 154.696 koronányi nyereségének felosztására vonatkozólag. A jelentésből tudjuk meg, hogy az öt hadikölcsönre az intézetnél összesen 3.002.250 koronát jegyeztek. Az alapszabály-módosítások egész sora után, melyeket a változott viszonyok tettek szükségessé, megejtették a választásokat, újból dr. Fischer Gyulát igazgatóvá, Berger Vilmost, Deák Jenő drt, Frish Lászlót, Handiery Gusztávot, Lessner Józsefet, Leszner Sándort, Leszner Samut, dr. Lőke Mór, Marton Gyulát és mint új tagot, Cséby Árpádot igazgatósági taggá, Takács Jenőt a felügyelőbizottság elnökévé, Csigó Ferencet, Kraicsovits Ignácot, Nagy Aladárt felügyelőbizottsági taggá, a huszonötödik éve az intézetnél munkálkodó *Szücs Jenő* titkárt, érdemeinek elismeréséül, helyettes igazgatóul választották. A jubiléust *Forster Elek* üdvözölte, egyúttal ő mondott köszönetet a munkálodásukért, az igazgató dr. Fischer Gyulának, az igazgatóság és a felügyelőbizottság tagjainak.

A Balatonmelléki Takarékpénztár is 18-án tartotta meg XXVII-ik rendes közgyűlését Takács Jenő kir. közjegyző elnökletével, nagy számu részvényesei jelenlétében. A jelentések és zárószámadások jóváhagyása és a közgyűlés változatlanul elfogadta 118485 K 40 f. évi nyereség felosztására vonatkozó javaslatot mire az igazgatóság és felügyelőbizottság megválasztására került a sor. Megválasztottak 3 évi időtartamra: Glazer Sándor igazgatónak, Berger Manó, Bíró Ignác, Csigó Ferenc, ifj. Lessner Mór, Ley József, Lusztig Ferenc, Mandl Sándor, (új) Pollák Adolf, dr. Varjas Gábor és Weiler Kálmán, igazgatósági tagnak.

A felügyelőbizottság tagjaiul: báró Puteáni Géza (elnöknek), Marton Gyula, Magyary István Lesencetomaj (új) és Nay Zoltán választott meg. Végül a közgyűlés egyhangulag elfogadta az igazgatóságnak ama időszéri és megokolt indítványát, hogy az intézet ingó javaknak adás-vételét is felvegye üzletkörébe. Itt említjük meg, hogy a helyi intézetek közül ez az intézet nyújtotta a legnagyobb váltóhitelt. A hadikölcsönökben pedig közel 2 millió korona jegyzést továbbított.

A Tapolcavidéki Gazdasági Takarékpénztár közgyűlésén Szezemsky Gyula elnök helyett *Forster Elek* elnökölt és vezette a gyűlést. A betérjesztett jelentést tudomásul vették. Jóváhagyták az igazgatóság javaslatát a 32.030 korona évi nyereség felosztására nézve és az igazgatóságot és a felügyelő-bizottságot és választmányt

három évre új
Antal igazgató
Antal, Hiller P
Endre, Pátzay
Scheller Zsigm
róczy Endre is
ügyelőbizottság
György elnök,
Gyula, Lőke Á
nőklő Forster
nevében kösz
igazgatóságnak
a működésüké

Az intézetnél
sen 1.400.000

Nyilvános k
Egyesület tapo
kegyesek volta
pénztár. Tapo
Papp Lajos
Schwarz Jenő
Weisz Sándor
zsonyi Emil, F
fer Lipót 1 ko
fogadják hálás

Korai tavas
vége van a sz
megindultak
olvasás európa
cius hónap sz
az időjárás is
akiknek eddig

Országos
Nem sokkal a
tődött a gazd
állatállományu
ritásának probl
ellátás, mint
való nagy ki
magyarázatra.
hogy megvitat
szágos állat
egybe. Megjeg
vatalos statiszt
ország állat
össze 15 szá
növebb aggc
okot, de a ha
korán kell go
ban, a jelek
désék mutatk
miniszternek
irata tanuskor
szegről közlik
nizster leirati
gántulajdonba
szarvasmarha,
kecske mind
legelőre való
írását legkés
ter hangsúly
kell világozta
az összeírás
ira s csupán
történi, mert
állatok besze
rapítására és
csak úgy vez
számról s az
pontos és me
delkezésre.

A Szent C
— Kisapáti
2483 □-öl

oltv
egydarabba
vagy há
Bővebbet
tulajdonosn
84. sz

